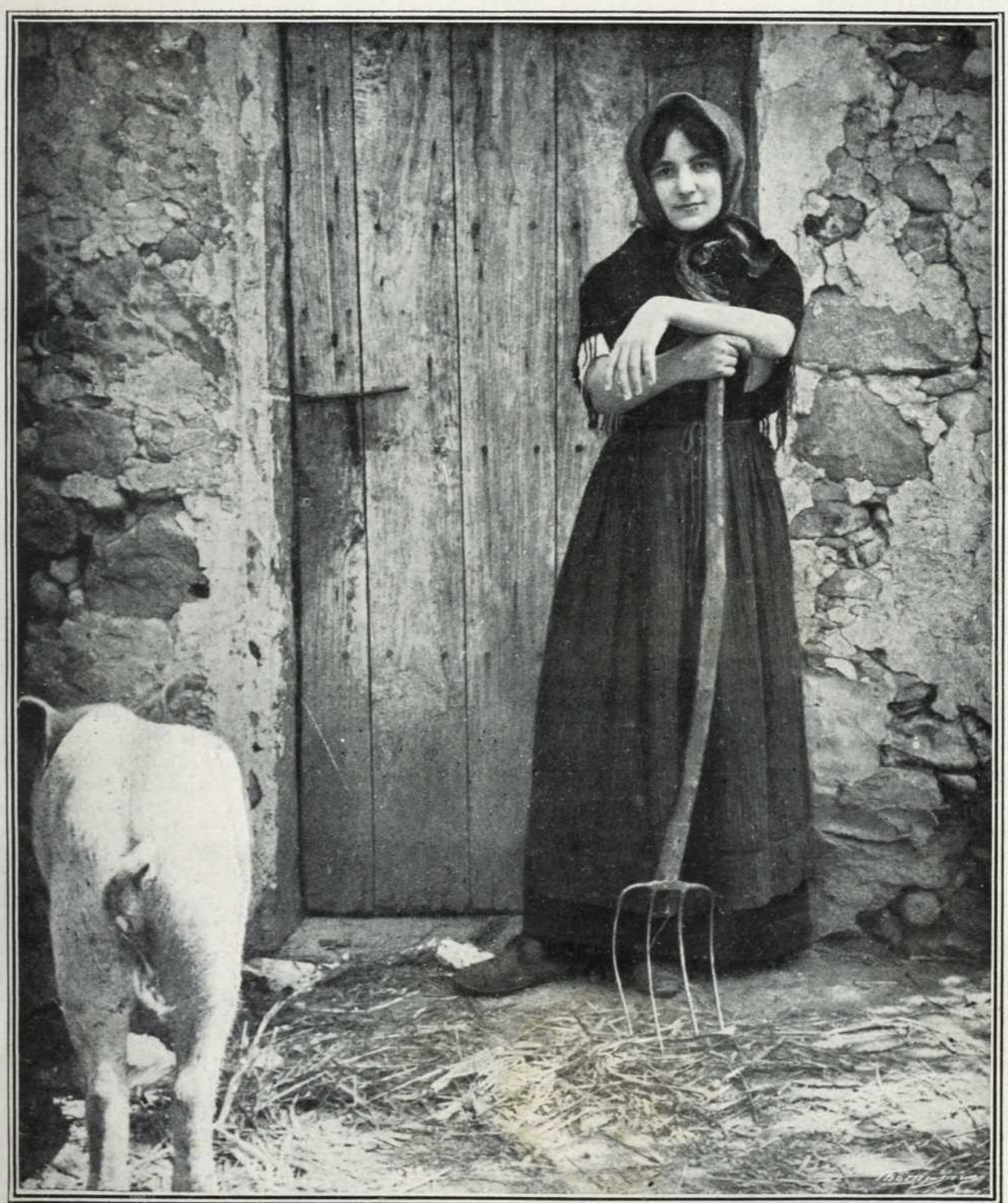
Ilustració Catalana

REVISTA SETMANAL ILUSTRADA

ANY X BARCELONA 10 NOVEMBRE 1912 N.º 494

UNA PORQUEYROLA DE LA GARROTXA

FOTOGRAFÍA DE V. RAHOLA

SOCIETAT ANÒNIMA

ILUSTRACIÓ CATALANA

En virtut del article XV dels Estatuts d'aquesta Societat, se convoca als senyors Accionistes a la Junta General ordinaria que tindrà lloch lo día 25 d'aquest mes, a les dèu del matí, en lo local social (Mallorca, 287, baxos.)

Los senyors Accionistes que no puguen assistirhi, poden ferse representar per un altre Accionista, mitjansant la corresponent delegació per escrit, segons l'article XVII.

Si, per falta de nombre suficient de accions representades, no pogués celebrarse la Junta General aquell día, tindrà lloch la de segona convocatoria'l día 5 de Desembre vinent, a la matexa hora y en lo propi local, essent vàlits y obligatoris los acorts que s'hi prenguen sia'l que's vulla'l nombre d'Accionistes presents.

Barcelona 10 de Novembre, 1912.

Per A. del C. d'A.

JOAQUIM CABOT Y ROVIRA, Secretari.

CRONICA

LA GUERRA DELS BALKANS Y L'EQUILIBRI EUROPEU

SUCCEHEIX ab les grans qüestions internacionals lo qu'ab les cireres, qu'estirantne una poch a poch seguexen totes. Quan la guerra turco-italiana tocà al seu fi, ja havíen près proporcions alarmants els moviments dels pobles balkànichs. Comprenent aquests el desgavell turch, cregueren la seva hora arribada y comensaren la movilisació de llurs forses. Just es dir que feya anys que la preparaven. Tothom sabía la bona qualitat del exèrcit búlgar y que, a no esser axís, d'altre modo haurían procedit els turchs quan la insurrecció macedonia de 1903. Sía com vulga, el petit regne de Montenegro declarà la guerra a Turquía y derrera'ls primers combats Serbia, Bulgaria y Grecia el seguiren comensant la guerra d'Orient. La situació's retrobava igual qu'en 1878 quan el Tractat de Berlin creya arreglarla per sempre.

Fins se diu que l'opinió europea acullía semblant campanya més com una etzegallada heroyca que com guerra regular. El desastrós exemple de Grecia y la guerra dels 30 díes no era per inspirar confiansa. Els turchs semblaven tenir encara quelcom del vell prestigi de Plewna. Sols que no hi hà rès tan perillós al món com viure de prestigi. Derrera'ls primers xochs de la campanya ja's vegé la deplorable organisació turca. El furor dels aliats balkànichs sols trobava devant una massa desorganisada y estúpida. Enlloch l'avens dels cristians trobava una resistencia com la de Kars ò de Plewna. Fortaleses capitulaven en tota una línia sens cap esfors, poble y guarnicions se rendíen sens disparar un tret. La batalla de Kirk-Kilissé ensenyà fins a quin punt estaven desmoralisats els turchs. Si un'altra demostració faltava, la donà la batalla de Luli Bourgas, la més desastrosa que registren els turchs durant sigles sencers, en que tot l'exèrcit de Tracia's fongué com la neu al sol. El camí a Constantinobla quedava obert.

En và'ls turchs s'havíen alabat de mantenir als aliats devant Andrinòpolis, que com altra Metz debía resistir el xoch. En và s'alabaren també de rompre l'avens dels aliats. Ni lo un ni lo altre ha tingut lloch. Els cristians han passat devant Andrinòpolis, però dexant forses suficients pera sitiarla, y d'altra banda cada día avansen sobre la capital turca. En aquest moment la Porta, veyentho tot perdut, ha demanat la pau, però nó als aliats, sinó a Europa, per dissimular millor sa impotencia. ¡Trist dissimulo! Tothom sab a que atenirse avuy sobre la significació d'aquest gest que no passa d'esser una baladronada. Aquests Reys, calificats a Constantinobla d'*autoritats locals*, han batut als turchs en cent batalles. Lluís XI deya que qui esmorza ab l'orgull, dina ab la necessitat y sopa ab la infamia. Els turchs realisen ja la veritat del proverbi.

Devant d'una proposició de pau, qu'en el fons no diu rès, ja que no assigna cap condició, se compren que Europa no hagi volgut tractarhi. El bon M. Poincaré que, com bon advocat, tot ho ha volgut arreglar legalment desde'l principi de la crisis, no ha trobat aquesta vegada cap solució. ¿Ni quí n'hi trobaría? ¿Còm s'imposa la cessació d'hostilitats als pobles balkànichs? ¿Còm se'ls desarma sens concedirlos rès? Si Turquía realment tingués conciencia de la seva situació hauría proposat condicions acceptables. Però demanar que la dexin tranquila baix la seva simple paraula que ja aplicarà reformes a Macedonia, quan en trentacinch anys de tenirla empenyada encara no l'ha cumplerta ¿no es el derrer mot de la bogería? Foren ben necis els pobles balkànichs si hi creguessin; fora ben insensata Europa si ab tal burla en lloch de garantía volgués intervenir a Orient.

En quant a la situació diplomàtica general, se ressent de la divissió en que viuen les grans Potencies a Europa. No es que ningú cregués en la guerra, sinó que ningú sabés què tenir de fer si el cas arribava. Després se creya en una victoria dels turchs, oblidant que hi hà un vell adagi militar que diu que la superioritat de les armes sols se pot establir per el combat. Aquí el combat ha demostrat qu'eren superiors els pobles balkànichs; y com ningú s'ho creya, tot queda en la major confusió. Per un costat Fransa, Inglaterra y Russia estan disposades a intervenir, assegurant que no busquen cap fi interessat ni cap engrandiment territorial. En cambi, la Triple Aliansa's reserva. Austria sobre tot guarda un silenci obstinat. Tot y havent assegurat en un principi que tampoch buscava cap conquesta, ha declarat després que no volía veure burlats sos interessos ni tancat el camí de Salònica. Alemanya y Italia han insistit la seva reserva. En realitat aquesta reserva s'explica en més d'un punt. En primer lloch la victoria dels serbis pot reconstruhir la Gran Serbia del Tractat de Sant Estèfano y com un nucli d'atracció per els eslaus del Sur del Imperi austriach. D'altra part, l'Albania es objecte de la més preuada solicitut dels italians que descompten el litoral adriàtich com un terreno propi y amenassen ab una guerra als austriachs si volen pèndrel per ells.

Per part d'Inglaterra la situació no més se complica de la ressonancia que puguin tenir les victories dels aliats sobre'l món islàmich que representa cent milions d'habitants al Indostà. De passada, aquest famós món islàmich, com el famós *enano de la venta*, amenassa més que no pega. No ha sortit quan la ocupació del Marroch, ni quan la d'Algería, ni quan la de Tunis, ni quan la de Trípoli. No ha sortit quan la poch dissimulada repartició de Persia. A més es molt cèlebre y divertit que síen els musulmans que parlin tan be dels turchs quan no paren d'hostilisarlos y quan a Egipte'ls han expulsat ja fa Deu sab quants anys! Nó. Lo que hi hà derrera aquesta suposada por del panislamisme es la por d'una conflagració general a Europa. Però ¿la vol algú?

Bismarck deya que no arriscaría'ls òssos d'un granader prussià pera resoldre la qüestió d'Orient. Els seus successors l'han imitat. A Austria, fòra del partit militar, ningú vol la guerra y l'Emperador ha declarat que hi resistirà fins al derrer extrem. Es més: els perjudicis que causa al comers austriach son causa de que hi hagi protestes generals reclamant una prompta solució de la crisis balkànica. Alemanya no té cap interès dintre a Llevant per arriscar una guerra continental. Els seus amichs els turchs han fet un paper tan trist que no es fàcil que li fassin intentar

MITING DELS ESTUDIANTS DE BARCELONA
EN EL QUE'S DECLARÀ LA VAGA GENERAL PER SOLIDARITAT AB ELS ENGINYERS INDUSTRIALS. — (Ballell f.)

cap nou sacrifici. En quant a Italia, en el moment actual, no vol sinó reservar sos drets sobre l'Albania en cas d'una repartició, de que ningú ha parlat encara, del Imperi Otomà. Per les demés Potencies el cas es encara més clar. Fransa no dèu buscar compensacions territorials per que no hi té possessions al territori avuy disputat. Lo mateix pot dirse d'Inglaterra. ¿Y Russia?

Aquesta Potencia, que may ha abandonat als seus germans de rassa, no pot abandonarla avuy, Però'l seu paper es merament d'espectadora y de guardadora. No ha demanat rès desde'l principi de les hostilitats. Ses ambicions poden despertarse demà com la d'altres Potencies si la desmembració de Turquía es un fet consumat. Actualment ha proclamat sa neutralitat en dit sentit y no es de creure que la violi alienantse la simpatía de sos germans de rassa. El concert europeu podría, donchs, esser de debò si les susceptibilitats austriaques desapareguessin. En cas contrari, una conflagració general fora de témer si demà al teatre de la guerra hi passen altres y més tremebundos acontexements. De tots modos y sía quin vulga'l resultat, es admirable'l vigor, la constancia y l'heroisme ab que lluyten nostres valerosos germans en religió per sustreures al jou ominós dels turchs. La cayguda de Bizanci al sigle XV senyalà un factor nou de pertorbació a Europa y la derrera de les grans invassions asiàtiques. Però'l fons moral dels pobles es incommovible. Les petites nacionalitats han axecat de nou el cap en mitx dels horrors de la opressió otomana Serbia a comensaments de sigle, Grecia en 1830, Rumanía en 1866, Bulgaria en 1878, la Bosnia-Herzegovina en 1878, la Rumelia Oriental en 1885, Creta en 1897 han consumat sa gloriosa rebelió. Els diplomàtichs, advocats al cap y al fi, es dir, que's dediquen a un mesquí maneig d'interessos humans, no han sabut veure aquesta forsa irresistible de la civilisació europea per repetir a Orient lo que feu a la Península Ibèrica en vuyt sigles de reconquista!— W. Coroleu.

EVANGELINA

POEMA D'ENRICH LONGFELLOW

(Continuació) (1)

En els seus setant'anys fort el vell era,
de cap tot blanch, de pell emmorenida,
semblant al roure que la neu corona
y les pluges y'ls vents boy ennegriren.
Mostrantse en tot l'esclat de sa bellesa
cumplia'ls disset anys Evangelina,
corprenent a tothom que la trobava
sos grans ulls negres de mirada trista,
com no ho son tant del esbarzer les mores
quan les besa lo sol de la canícula.
Que n'era de gentil! Si per la sega
al mitx dels segadors l'haguessiu vista
abocant la cervesa escumejanta,
fins que'ls gots de tan plens se sobrexien!
Si l'haguessiu trobada, en sent diumenge,
ab els rosaris y l llibret de missa,
duent sa caputxeta de Normanda
y'l blavench faldelli de roba fina,
y les pulides arrecades llargues
que guardava dels vells com a reliquia!
Marxava a pàs seguit cap a l'iglesia
per serhi abans de comensar la Missa,
mentrestant qu'espargía la campana
sa veu potent que de per tot s'ohia,
com espargeix l'hisop l'aygua beneyta
sobre'ls fidels en els solemnes dies;
y divi resplendor iluminava
el front immaculat d'Evangelina
quan després de rebuda l'Hostia Santa
tornava a casa atravessant la vila.

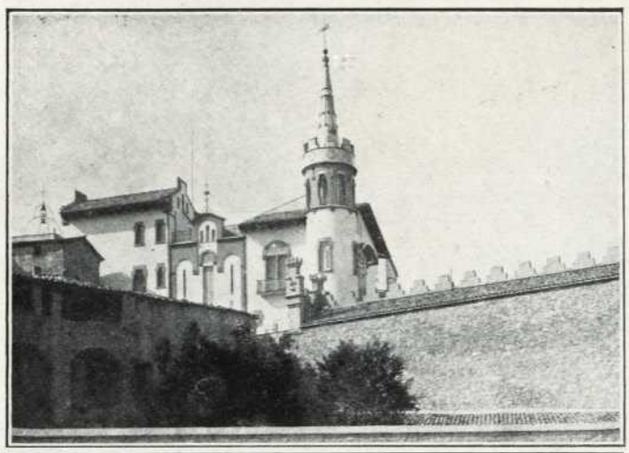
Era de totes la millor del poble.
En suau coster de cara al mar bastida,
l'ombrejava un desmay d'ampla brancada,
y enramàntseli al tronch l'eura hi crexía,
cobricelant la vella pareteta
hont sos buchs les abelles hi tenien,
com les qu'encara'l pelegrí avuy troba
al passar pels camins de Palestina
y que fan els pastors a Terra Santa
vora d'alguna Imatge de Maria.

Prop del pedris un senderó s'hi veya
que voltava'l jardí y als prats exía,
y al seu costat un pou cobert de molsa
ab la galleda per omplir la pica
hot el bestiar trobava l'aygua fresca;
y'ls pallers, y'ls corrals, y l'establia,
als costats y al derrera de la casa,
de les pluges y'ls vents la protegien.
Allí hi havía'ls carros de fuell ample,
les arades, les posts que'ls solchs allisen,
y'ls bèns, y'l pavo real que fent la roda
se'l veya passejar per la cornisa,
mentres el gall en son harem cantava
ab la matexa veu qu'escoltà un dia
Pere, l vell pescador de Galilea,
quan negava qu'al Mestre conexía.

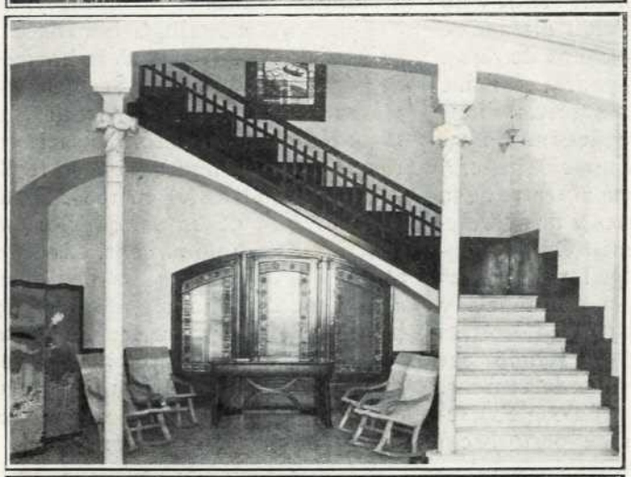
(1) V. els núms. 478 y 480.

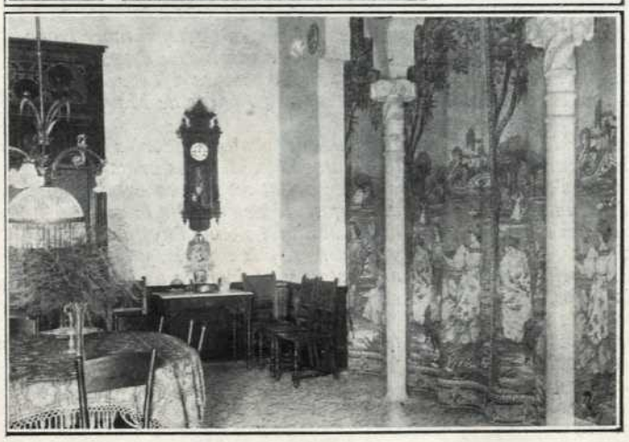
Versió de F. BARTRINA

CASA DEL ANTONI ABADAL DE MANRESA
A AVINYÓ

DUES VISTES DE FÒRA. — DUES INTERIORS

ARQUITECTE: SOLER Y MARCH

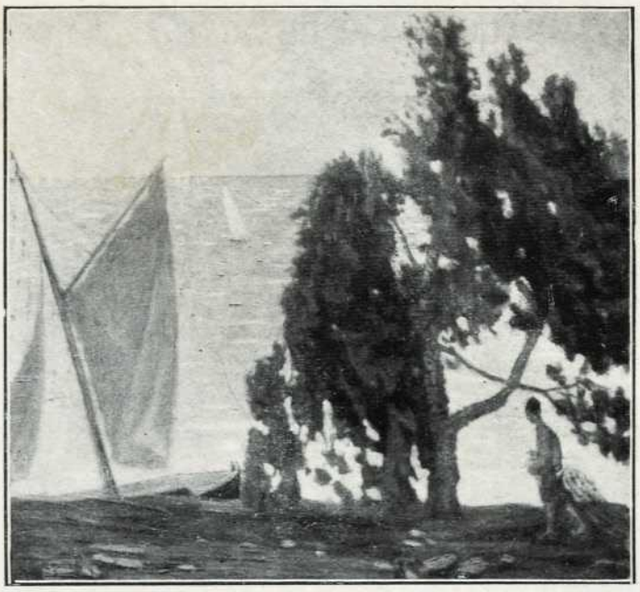
DEL MEU CARNET

ES el qui ha equivocat la vocació... El capellà qu'en tots els sermons, al cantar les glories de l'Iglesia, fa sonar heroycament les trompes guerreres y'l tronar de les canonades; el militar que s'extasia devant les magnificencies del Culte y anyora la poètica soletat de les Cartoxes; el diplomàtich que fonamenta son orgull en una carambola feta per tres taules dintre un barret; el barber que al discutir els pressupostos del Estat, mira ab fastich y llàstima la navaja y se sent Ministre d'Hisenda; el fadri de comestibles, qu'entre paperina de sigrons y onses de formatge compon un sonet a la cuynera del vehinat; el mestre de ceremonies de la Catedral, que al Gimnàs desafia als companys a qui axecarà més kilos; y axís fins l'infinit... Molts s'hi resignen, y, com qui conreua ab tota l'ànima un amor clandesti, sempre que sos afers els hi permeten se dediquen de manera manca y inútil a la seva passió; però altres, més vehements, no transigexen y's quexen sempre y malehexen la mala hora en que abrassaren aquella carrera ò professió contra totes ses aficions. «Oh, si jo hagués sigut militar!» — diu el caputxí entre salm y salm del Chor. Y el militar, al marxar a les maniobres, al devant de sos soldats, pensa tristement: «Oh, si jo hagués sigut frare!...» De aquí'n ve'l gran desequilibri social y la falta de eminencies de cap ordre. Els pares no's fiquen a estudiar les aptituts dels fills y tot son neguit consisteix en que'l noy acabi lo més jove possible'l batxillerat pera comensar la carrera — la carrera tradicional de la familia; — y aquell estudiant, sense reflexió encara, que's troba ab un despaig d'advocat, ab una llibreria plena de Corpus de tota mena de Lleys y de sentencies del Tribunal Suprem y'ls prestatges curulls d'autos, segueix la fàcil via que indefectiblement el conduheix al ensopiment vitalici y a una mitjania sense relleu. Els pochs, poquissims que no equivoquen la vocació son les especials eminencies que lluhexen en cada un dels estaments de l'activitat humana. Alguns han tingut que lluytar primer contra les seves conveniencies de moment y després contra tots els que'ls voltegen, que'ls critiquen y'ls tenen per boigs ò rebels, però després, quan descollen gloriosament sobre tota vulgaritat, gaudexen del triomf definitiu... Dels qui han errat la vocació en conexem tants! Y es que no basta, al examinar un noy, saber que té disposició per les matemàtiques pera ferlo enginyer, ò vèurel xerrayre y desvergonyit pera dedicarlo al Foro, ò saber ses aficions a oficiar en capelletes de joguina pera ferlo sacerdot: se necessiten moltes probes; y encara axís, qnàntes vegades s'equivoquen!... En el circol de vostres relacions ¿no n'esteu voltats d'amichs qu'han equivocat la vocació?... Y ¿per què, sinó per axò, son desgraciats, ab la desilusió com fonament de llurs obres y'l fracàs com conseqüencia?...

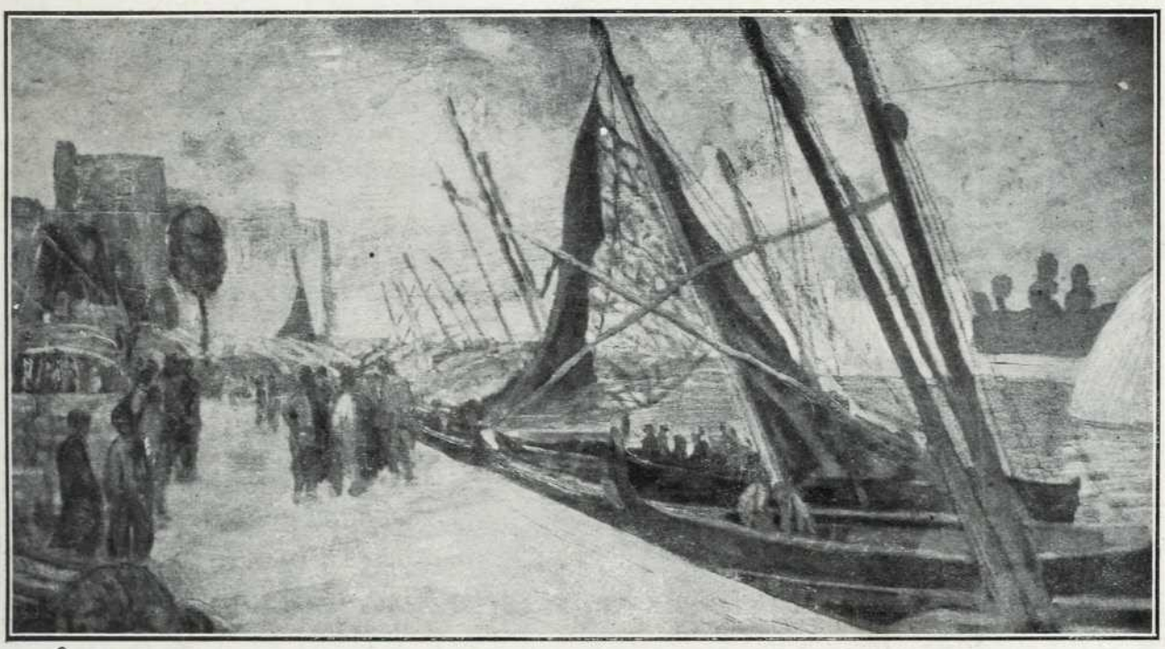
CARLES DE FORTUNY.

SANT FRANCESCH PARLANT AB EL LLOP

MAR DE PLATA

MOLL DE PESCADORS. — QUADROS DE MARQUÈS Y PUIG
DE SA ÚLTIMA EXPOSICIÓ A LA SALA PARÉS

REVISTA

L'obsessió

Tot Barcelona, tot Catalunya, tot Europa, tot el món parla aquests díes quasi exclusivament de la guerra oriental. Rès interessa, rès apassiona com aquesta solidaritat dels pobles balkànichs en pro de llur completa independencia. Per que al cap d'avall no dexen de ser grechs y búlgars, serbis y montenegrins, ò millor encara, pera simplificar, helens y eslaus els habitants de l'anomenada encara Turquía europea.

Malgrat els cents anys de dominació, els turchs seguexen tenint a Europa la condició y la calitat de dominadors que no han pogut fundar una nacionalitat característica a copia de fondre llur sanch ab la dels pobles invadits. Y això es una de les coses que donen una major forsa a les nacions orientals y la treuen en certa manera a les potencies europees pera que puguin mediar ab èxit complet en el conflicte.

De molt temps a n'aquesta banda es d'actualitat mondial la magna qüestió de la vida de les nacionalitats. Y aquexa actualitat ara s'intensifica y's fa apassionadora, per que's lliga ab el problema general europeu, lo qual fa que tots els grans Estats hagin de fixarhi la vista. L'unió dels pobles balkànichs pot ser un estímul y es un exemple que ha de ser tingut en compte per tots els homes cridats a governar els destins dels pobles.

La naturalesa té les seves lleys, que sols els orbs de naxement ò de conveniencia poden dexar de veure. Podrà ser que, per un temps, els prejudicis triomfin, però a la llarga es la natura la que se n'emporta la millor part y s'obra camí esplèndidament.

Això es lo qu'ha succehit ab els pobles balkànichs, sotmesos durant sigles a extranyes tuteles, però renaxents ara, gracies al esperit de rassa y l'anhel d'independencia que'ls anima.

No es extrany que tot el món tingui els ulls fits en ells. Es que l'exemple que donen

LOCCIÓ de AYGUA DE COLONIA ORIVE al cap després de tallar-se'ls cabells, evita'ls costipats, freqüents en tals cassos

INAUGURACIÓ DE CURS A L'ESCOLA INDUSTRIAL DE SABADELL

ELS SOCIS DEL CENTRE AUTONOMISTA DE DEPENDENTS DEL COMERS Y DE L'INDUSTRIA, DE BARCELONA, SORTINT DE VISITAR L'ESCOLA INDUSTRIAL DE SABADELL DURANT LA SEVA ESTADA EN AQUELLA CIUTAT AB MOTIU DE LA FESTA INAUGURAL DEL CURS. — INAUGURACIÓ DEL CURS EN LA SALA DEL ORFEÓ D'AQUELLA CIUTAT. — (Boixaders f.)

a tot el món s'ho mereix de sobres. Y tantdebò que sabessin aprofitarsen tots els quefes d'Estat que reunexen sota'l seu poder nacionalitats distintes.

"Els segadors de Polonia"

La qüestió polonesa: veusaquí un altre problema de nacionalitat.

Poetes y novelistes l'han tractada amplement, y ella'ls ha donat prou pasta pera construhir hermoses creacions. Però'l tema no s'agota y es lluny encara'l día en que s'agotarà.

A n'en Joseph Burgas l'ha temptat a fer un intens quadre dramàtich que, estrenat per la companyía del Sindicat d'Autors, ha tingut un èxit franch, tal vegada més per l'esperit de l'obreta que pel seu valor dramàtich intrínsech. Lo qual no es dir que dexi en aquest últim concepte de possehir excelents qualitats, entre les quals sobressurt la trassa en graduar l'interès de la faula y l'armonía d'alguns dels endecassílabs en que's desenrotlla.

DOLOR DE CAXALS tumors y corchs dentaris, evítals sempre'l LICOR DEL POLO Unich dentrífich higiènich veritat

TORELLÓ. — LA FONT DEL RAIG, AVUY DE ROCAPREBERA, RESTAURADA ÚLTIMAMENT PER SUSCRIPCIÓ POPULAR INICIADA PEL SEU DIGNE BATLLE ACTUAL SENYOR VERGÉS

De l'estada d'en Farina a Barcelona

Tot semblant que venía de pàs, l'ilustre novelista italià Salvatore Farina ha fet a Barcelona una bella estada, qu'encara dura al instant en qu'escrivim la present nota.

Y després d'haver presenciat al Eldorado l'èxit d'una seva obra teatral, ha escoltat els aplaudiments en una conferencia que ha ofert al nostre públich y en la qual ha tractat ab veritable mestría de les «Miseries socials.»

El senyor Farina es un d'aquells autors qu'encara creuen — y fan be — en que l'artista no ha de prescindir de l'emoció. Y es per axò que tot lo que sigui sofriment l'interessa y l'impulsa a cercarne l'orígen pera intentar veuren el remey.

No es extrany, donchs, que'l públich congregat al Principal pera escoltar la conferencia del eminent novelista, li demostrés la més sincera reconexensa ab llarchs y entusiàstichs picaments de mans.

EMULSIÓ VERGÉS indispensable als **nens y grans. Perfecta y immillorable.**

Els carrilayres

Si no menten el síntomes, sembla que's torna a preparar en la qüestió carrilera una nova situació anormal. Dintre'ls carrilayres prou hi son en majoría'ls que voldríen recabar per la vía pacífica la concessió de les millores que reclamen; però la llàstima es que'ls temperaments contraris son els que més se belluguen cercant l'enverinament de la qüestió, y no fora cap cosa que sorprengués massa l'esclat d'un nou conflicte. Axís ho fan preveure les reunions, assamblees y mitings realisats durant la setmana y en els quals no ha pas estat la prudencia la nota dominant.

VISITA AL HOSPITAL DE SANT PAU PELS SOCIS DE L'ASSOCIACIÓ EXCURSIONISTA «AVANT» (Llorens, f.)

Pelleteria La Siberia

Preu fixo — On parle français
RAMBLA DE CATALUNYA, 15

IMMENS ASSORTIT de tota classe de confeccions y echarpes de pell. **Martes. - Renards. - Chinchilles. - Nutries. - Arminis. - Skungs, etz., etz.**
Corts Catalanes, 624

MOSAICHS · E · F · ESCOFET & C

Ronda Sant Pere 8

CRÈME SIMON

La **Gran Marca** de las **Cremas** de **Belleza**

Inventada en 1860, es la més antiga y queda superior a totes les imitacions que'l seu èxit ha fet aparèxer.

POLVO DE ARROZ SIMON
SENSE BISMUT

JABÓN Á LA CRÈME SIMON

Exigèxis la Marca de Fábrica: **J. SIMON — PARIS.**

DOS SECRETS
¡FORA CABELLS BLANCHS!

TINTURA SENS IGUAL
Reyna de les Tinturas

Inmillorable pera tornar als cabells blanchs el seu color primitiu.

Higiénica - Inofensiva
Us molt fàcil.

No usar mes que la **"SENS IGUAL"** de G. BERNET.

NO MES PELS-FORA PEL MOXÍ

El **"DEPILATORIO EXCELSIOR"** perfectament eficàs y absolutament inofensiu y instantani, suprimeix pels y pel moxí y dona gran suavitat a la pell.

¡Cuidado ab les falsificacions!

Preparats per G. BERNET, Farmacéutich 14, Plassa Saint-Esprit, Bayona.

Se troba: En les principals perfumeries y perruqueries.

EN MARAGALL

Estudi per Miquel S. Oliver

Preu: *2rals*

PASTILLAS DE STOVAÏNE BILLON

EL MILLOR Y UNICH REMEY
CONTRA LES
AFECCIONS DE LA GARGANTA

Depositaris: A·RIERA É HIJOS
Carrer Nàpols. 166 - BARCELONA
y en totes les bones farmacies de Espanya

HOMES

atacats d'enfermetats y debilitat nerviosa, deuen llegir sens falta el llibre premiat del Doctor metge *Rumler*, tractant de la *«Debilitat nerviosa dels homes»*, segons els punts de vista més moderns, ab numerosos gravats y constant de 320 planes. Es un conseller verdaderament pràctich y útil y la millor guia pera arribar a la curació de la extenuació cervell-espinal, dels desordres nerviosos, de les conseqüencies de passions perjudicials pera'ls nervis y en tots els cassos de enfermetats específiques. El llibre (en llengua castellana) se remet de franch a qui envii pessetes 2, ab segells a la casa editorial *Doctor Rumler, Ginebra*, 669 (Suissa).

Plateria "CHRISTOFLE"

Sola y Unica Qualitat
La Millor
Pera conseguirla
exigexis
aquesta Marca *y el nom* "CHRISTOFLE"
sobre cada pessa

IMPOTENCIA

DE AMBOS SEXES
Radicalment curada a tota edat per les
PILDORES OURANIA
Nou descubriment. - Immens èxit
Tractament enèrgich y sens perill.
Curació garantida ab un sol frasch.
Envio discret. Preu del frasch 10 franchs.
Frasch ab instruccions per correu, ptes. 12.
En Barcelona: VIUDA de SALVADOR ALSINA, - 4, Passatge del Crèdit.
LABORATOIRE NORDERN
— *31, passage du Hâvre, 31. PARIS.* —

EL PA D'ALTRI

de

Joan Turgueneff

Traducció de

NARCIS OLLER

Preu: 1'50 pessetes.

ILUSTRACIO CATALANA - *FEMINAL* - **Mallorca, 287. Barcelona** - **Suscripció: Un any 30 pessetes - Extranger: 35 franchs**

Reservats tots los drets de propietat artística y literaria

Paper de Fills d'A. Fábregas
Establiment gràfich Thomas-Barcelona